

3 Евангелля св. Лукі

Тады Езус сказаў вучням, якія ішлі ў Эмаус: “О, неразумныя і марудныя сэрцам, каб паверыць усяму, што казалі прарокі! Ці ж не трэба было Месіі цяпець усё гэта, каб увайсці ў сваю славу?”. І, пачаўшы ад Майсея і ад усіх прарокаў, растлумачыў ім тое, што ва ўсім Пісанні датычыла Яго. І наблізіліся яны да вёскі, куды ішлі, і Ён зрабіў выгляд, што хоча ісці далей. Але яны настойвалі, кажучы: “Застанься з намі, бо ўжо вечарэе, і дзень мінае”. І Ён увайшоў, каб застацца з імі. Калі сядзеў з імі за сталом, узяў хлеб, благаславіў яго, паламаў і даў ім. І тады адкрыліся іхнія вочы, і яны пазналі Яго. Але Ён стаўся нябачным для іх. І яны казалі адзін аднаму: “Ці ж не палала ў нас сэрца нашае, калі Ён размаўляў з намі ў дарозе і тлумачыў нам Пісанне?”. І ў тую самую гадзіну яны ўсталі і вярнуліся ў Ерузалем, і знайшлі сабраных Адзінаццаць і тых, хто быў з імі, якія казалі ім: “Пан сапраўды ўваскрос і з’явіўся Сымону”. І яны расказалі пра тое, што здарылася ў дарозе, і як пазналі Яго ў ламанні хлеба. †

Лк 24, 13–35

Эўхарыстыя: месца сустрэчы

Сумнай была дарога вучняў, якія накіроўваліся ў Эмаус. Падзеі папярэдніх дзён прывялі да таго, што іх чаканні адносна Езуса разбіліся: “Мы спадзяваліся...”. Яны не мелі паняцця, што з пэўнага моманту ідуць з Езусам, якога аплаквалі. Што адкрыла шанс на сустрэчу, на распазнанне незнаёмага Вандроўца? Яны прымусілі Яго: “Застанься з намі!”. А таму благаслаўлены “прымус” стварыў умовы, каб сесці з Езусам за стол, каб атрымаць з Яго рук паблагаслаўлены хлеб. Не трэба баяцца падобных сітуацый: трэба ўмець і да сябе прымяніць гэты “благаслаўлены прымус”. У нас столькі сумненняў, столькі падманутых надзей. Калі заканчваецца тыдзень, мейма адвагу ствараць сітуацыі, падобныя на гэтую з Эмаўс. Можа, Езус падчас Эўхарыстыі дазволіць нам пазнаць сябе?